

॥ ५ ॥ कूटलोहमुद्रेयुक्तं बद्धं मुसलं ब्राह्मणशत्रुं बभ्रुं स्वयमेव निपत्यावधीत् स इत्यादि सार्धः श्लोकः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुरो ज्ञातिवधादि तश्च ॥ तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतमेकं सहसैव बभ्रुं ॥ ५ ॥ ब्रह्मानुशप्तमवधीन्महद्वैकूटयुक्तं मुसलं लुब्ध-
 कस्य ॥ ततो हृष्टवानिहतं वभ्रुमाह कृष्णोऽग्रजं भ्रातरमुग्रतेजाः ॥ ६ ॥ इहैव त्वं मां प्रतीक्षस्व रामयावत्स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ॥ ततः पुरीं द्वारवतीं प्रविश्य जनार्द-
 नः पितरं प्राह वाक्यं ॥ ७ ॥ स्त्रियो भवान् रक्षतु नः समग्राधनं जयस्यागमनं प्रतीक्षन् ॥ रामो वनांते प्रतिपालयन्मामास्ते द्याहं तेन समागमिष्ये ॥ ८ ॥ दृष्टं मये दं नि-
 धनं यदूनां राज्ञां च पूर्वं कुरुपुंगवानां ॥ नाहं विना यदुभिर्यादवानां पुरीमिमामशकं द्रष्टुमद्य ॥ ९ ॥ तपश्चरिष्यामि निबोध तन्मे रामेण सार्धं वनमभ्युपेत्य ॥ इती-
 दमुक्त्वा शिरसा च पादौ संस्पृश्य कृष्णस्त्वरितो जगाम ॥ १० ॥ ततो महान्निनदः प्रादुरासीत् सखी कुमारस्य पुरस्य तस्य ॥ अथाब्रवीत् केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा यो-
 षितां क्रोशतीनां ॥ ११ ॥ पुरीमिमां मे प्यतिसव्यसाची सवोदुःखान्मोचयितान राग्र्यः ॥ ततो गत्वा केशवस्तं ददर्श रामं वने स्थितमेकं विविके ॥ १२ ॥ अथापश्य-
 द्योगयुक्तस्य तस्य नागं मुखान्निश्चरंतं महांतं ॥ श्वेतं ययौ स ततः प्रेक्ष्यमाणो महार्णवो येन महानुभावः ॥ १३ ॥ सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवप्सरिक्ताननः स्वांतनुं तां-
 विमुच्य ॥ सम्यक् च तं सागरः प्रत्यगृह्णान्नागादिव्याः सरितश्चैव पुण्याः ॥ १४ ॥ कर्कोटको वासुकिस्तक्षकश्च पृथुश्च वा अरुणः कुंजरश्च ॥ मिश्रीशंखः कुमुदः पुं-
 डरीकस्तथानागो धृतराष्ट्रो महात्मा ॥ १५ ॥ द्वादःक्राथः शितिकंठो ग्रतेजास्तथानागौ चक्रमंदातिषंडौ ॥ नागश्रेष्ठो दुर्मुखश्चावरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिरा-
 जन् ॥ १६ ॥ प्रत्युद्गम्य स्वागतेनाभ्यनंदं स्ते पूजयंश्चार्घ्यपाद्यक्रियाभिः ॥ ततो गते भ्रातरि वासुदेवो जानन् सर्वागतयो दिव्यदृष्टिः ॥ १७ ॥ वने शून्ये विचरं-
 श्चितयानो भूमौ चाथ संविवेशाग्र्यतेजाः ॥ सर्वे तेन प्राक्तदा वित्तमासीद्वांधार्या यद्वाक्यमुक्तः स पूर्वं ॥ १८ ॥ दुर्वाससापायसोच्छिष्टलिप्ते यच्चाप्युक्तं तच्च सस्मा-
 रवाक्यं ॥ संचितयन्त्रं कटुणिनाशं कुरुक्षयं चैव महानुभावः ॥ १९ ॥ मेने ततः संक्रमणस्य कालं ततश्च कारेंद्रियसन्निरोधं ॥ तथा च लोकत्रयपालनार्थमात्रे-
 यवाक्यं प्रतिपालनाय ॥ २० ॥ देवोपि स न देहविमोक्षहेतोर्निर्णीतमैच्छत्सकलार्थतत्त्ववित् ॥ स सन्निरुद्धेन्द्रियवाङ्मनस्तु शिष्ये महायोगमुपेत्य कृष्णः ॥ २१ ॥
 जरायतं देशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं गलिप्सु रुग्रः ॥ सकेशवं यो मयुक्तं शयानं गृहासक्तो लुब्धकः सायकेन ॥ २२ ॥ जराविध्यत्पादतले त्वरावांस्तं चाभित-
 स्तज्जिघृक्षुर्जगाम ॥ अथापश्यत्पुरुषं योगयुक्तं पीतांबरं लुब्धको नेकबाहुं ॥ २३ ॥